

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 22. oktobra 2015*

„Predhodno odločanje — Socialna varnost — Uredba (ES) št. 883/2004 — Člen 67 — Uredba (ES) št. 987/2009 — Člen 60(1) — Dodelitev družinskih dajatev v primeru razveze — Pojem ‚zadevna oseba‘ — Predpisi države članice, ki urejajo dodelitev otroških dodatkov tistemu od staršev, pri katerem otrok živi v skupnem gospodinjstvu — Prebivališče tega od staršev v drugi državi članici — Nevložitev zahteve za dodelitev otroškega dodatka tega od staršev — Morebitna pravica drugega od staršev, da vloži zahtevo za dodelitev tega otroškega dodatka“

V zadevi C-378/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče, Nemčija) z odločbo z dne 8. maja 2014, ki je prispela na Sodišče 7. avgusta 2014, v postopku

Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachsen

proti

Tomislawu Trapkowskemu,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, podpredsednik senata, v funkciji predsednika prvega senata, F. Biltgen, A. Borg Barthet, sodniki, M. Berger, sodnica, in S. Rodin (poročevalec),

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. junija 2015,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za T. Trapkowskega C. Rebber, odvetnik,
- za nizozemsko vlado B. Koopman in M. Bulterman, agentki,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za vlado Združenega kraljestva V. Kaye, agentka, skupaj z J. Holmesom, barrister,
- za Evropsko komisijo S. Grünheid in D. Martin, agenta,

* Jezik postopka: nemščina.

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 60(1), drugi in tretji stavek, Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 284, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachsen (zvezni zavod za zaposlovanje – enota za družinske dodatke Saške, v nadaljevanju: BfA) in T. Trapkowskim, ker mu je BfA zavrnila plačilo otroškega dodatka za otroka, ki s svojo materjo prebiva na Poljskem.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba (ES) št. 883/2004

- 3 Člen 1 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 465/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 (UL L 149, str. 4, v nadaljevanju: Uredba št. 883/2004), določa:

„V tej uredbi:

[...]

(i) ‚družinski član‘ pomeni

(1)

(i) vsako osebo, ki je opredeljena ali priznana za člana družine ali za člana gospodinjstva z zakonodajo, po kateri se zagotavljajo dajatve;

[...]“

- 4 Člen 2(1) te uredbe določa:

„Ta uredba se uporablja za državljane države članice, osebe brez državljanstva in begunce, ki stalno prebivajo v državi članici, za katere velja ali je veljala zakonodaja ene ali več držav članic, ter za njihove družinske člane in preživele osebe.“

- 5 Člen 11(1), (2) in (3) te uredbe določa:

„1. Za osebe, za katere se uporablja ta uredba, velja zakonodaja ene same države članice. Ta zakonodaja se določi v skladu s tem naslovom.

2. V tem naslovu se šteje, da osebe, ki prejemajo denarne dajatve zaradi ali kot posledico svoje dejavnosti zaposlene ali samozaposlene oseb[e], opravljajo navedeno dejavnost. To pa ne velja za invalidske pokojnine, starostne pokojnine ali pokojnine preživelih oseb ali za pokojnine za nesrečo pri delu ali poklicno bolezen ali za denarne dajatve za bolezen za neomejeno obdobje.

3. V skladu s členi 12 do 16 velja:

(a) za osebo, ki opravlja dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe v državi članici[,] zakonodaja te države članice;

[...]"

6 Člen 67 navedene uredbe določa:

„Oseba je upravičena do družinskih dajatev v skladu z zakonodajo pristojne države članice, tudi za družinske člane, ki stalno prebivajo v drugi državi članici, kakor da bi stalno prebivali v prvi državi članici. Upokojenec pa je upravičen do družinskih dajatev v skladu z zakonodajo države članice, ki je pristojna za njegovo pokojnino.“

7 Člen 68(1) te uredbe, naslovljen „Prednostna pravila v primeru prekrivanja“, določa „prednostna pravila“, kadar se v istem obdobju za iste družinske člane dajatve dodeljujejo po zakonodaji več kot ene države članice.

Uredba št. 987/2009

8 Člen 60(1) Uredbe (ES) št. 987/2009 določa:

„Zahtevek za dodelitev družinskih dajatev se naslovi na pristojnega nosilca. Za uporabo členov 67 in 68 osnovne uredbe se upoštevajo okoliščine celotne družine, kot da bi vse zadevne osebe imele stalno prebivališče v zadevni državi članici in bi zanje veljala zakonodaja te države članice, zlasti kar zadeva upravičenost posameznika do zahtevka za takšne dajatve. Če oseba, ki je upravičena zahtevati dajatve, ne uveljavlja svoje pravice, mora pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja se uporablja, upoštevati zahtevek za dodelitev družinskih dajatev, ki ga predloži drugi roditelj ali oseba, ki se obravnava kot roditelj, ali oseba ali zavod, ki ima skrbništvo nad otrokom oziroma otroki.“

Nemško pravo

9 Člen 64(1) in (2) zakona o dohodnini (Einkommensteuergesetz, v nadaljevanju: EStG) določa:

„1. Za vsakega otroka se otroški dodatek izplača samo enemu upravičencu.

2. Če je upravičencev več, se otroški dodatek izplača tistemu od upravičencev, pri katerem otrok živi v skupnem gospodinjstvu. Če otrok živi v skupnem gospodinjstvu staršev, enega od staršev in njegovega zakonca, rejnikov ali starih staršev, se morajo slednji med seboj dogovoriti, kdo izmed njih bo prejel dodatek. [...]"

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

10 T. Trapkowski, ki prebiva v Zvezni republiki Nemčiji, je razvezan od nekdanje žene, ki prebiva na Poljskem skupaj z njunim otrokom, rojenim aprila 2000.

- 11 Od januarja 2011 do oktobra 2012 je T. Trapkowski v določenem obdobju prejemal nadomestilo za brezposelnost. Vendar je bil od novembra 2011 do januarja 2012 ter od 1. do 22. februarja 2012 zaposlen v Nemčiji, zaradi česar so mu bile izplačane dajatve v skladu z nemškim pravom socialne varnosti.
- 12 T. Trapkowski je avgusta 2012 pri BfA vložil zahtevo za pridobitev otroškega dodatka za svojega sina za obdobje od januarja 2011 do oktobra 2012. V zadevnem obdobju otrokova mati, ki je na Poljskem opravljala poklicno dejavnost, ni prejela otroškega dodatka niti ni vložila zahteve zanj, v skladu z bodisi nemško bodisi poljsko zakonodajo.
- 13 BfA je z odločbo z dne 3. septembra 2012 zavrnila zahtevo T. Trapkowskega, saj naj bi bila na podlagi nemškega prava otrokova mati prednostno upravičena do prejetja otroškega dodatka. Zoper to odločbo vloženi ugovor je bil prav tako zavrjen.
- 14 Finanzgericht Düsseldorf (finančno sodišče v Düsseldorfu) je, nasprotno, ugodilo tožbi, ki jo je T. Trapkowski vložil zoper odločbo BfA z dne 3. septembra 2012 in zoper odločbo o zavrnitvi ugovora. To sodišče je namreč menilo, da je slednji imel pravico do otroškega dodatka na podlagi nemškega prava, ker je bilo to pravo treba uporabiti v položaju zadevne osebe na podlagi člena 11(1) in (3)(a) Uredbe (ES) št. 883/2004.
- 15 Poleg tega je bilo po mnenju Finanzgericht Düsseldorf na podlagi fikcije iz člena 60(1), drugi stavek, Uredbe št. 987/2009 družino T. Trapkowskega treba obravnavati, kot da ima prebivališče v Nemčiji. Torej naj v zadevi v glavni stvari ne bi bilo konflikta pravnih ureditev v smislu člena 68 Uredbe št. 883/2004, ker mati otroka ni bila upravičena do družinskih dajatev na Poljskem.
- 16 Finanzgericht Düsseldorf je ugotovilo, da je namen določb člena 60(1) Uredbe št. 987/2009 zgolj preprečiti, da bi oseba, ki se iz ene države članice preseli v drugo državo članico, izgubila svoje pravice, ne pa omejiti ali spremeniti pravice osebe, ki prebiva na nacionalnem ozemlju.
- 17 BfA je vložila revizijo zoper odločbo, ki jo je izdalo Finanzgericht Düsseldorf, in je trdila, da za osebe, za katere se uporablja Uredba 883/2004, velja zakonodaja ene same države članice. V skladu z nemško zakonodajo je do družinskih dajatev upravičena tista oseba, v gospodinjstvu katere živi otrok.
- 18 BfA meni, da je na podlagi člena 67(1) Uredbe št. 883/2004 v povezavi s členom 60(1) Uredbe št. 987/2009 kot tudi v skladu s sodno prakso Sodišča mogoče sklepati, da je bila v zadevi v glavni stvari v skladu z nemško zakonodajo prednostni upravičenec do družinskih dajatev mati otroka, ne pa T. Trapkowski.
- 19 Predložitveno sodišče poudarja, da je v nemškem pravu določeno, da se otroški dodatek izplača le upravičencu, ki je določljiv. V skladu s tem pravom se dodatek izplača tistemu od staršev, v gospodinjstvu katerega živi otrok, saj v skladu s splošnimi izkušnjami tisti, ki skrbi za otroka, nosi najvišje stroške vzdrževanja. V zvezi s tem se sprašuje, ali bi uporaba prava Unije v zadevi v glavni stvari lahko imela za posledico prenehanje pravice do otroškega dodatka, ki jo ima T. Trapkowski.
- 20 To sodišče meni, da dejstvo, da nekdanji zakonec tožene stranke nima pravice do poljskih družinskih dajatev, ni pomembno za odločitev, ali se Uredba št. 883/2004 uporabi v zadevi v glavni stvari. Poleg tega to sodišče navaja, da na podlagi nemškega prava okoliščina, da sta starša otroka razvezana, ne vpliva na opredelitev, da sta družinska člana, katerima je mogoče izplačati družinske dajatve.
- 21 Ker se uporabi fikcija iz člena 60(1) Uredbe št. 987/2009, predložitveno sodišče meni, da razlage, po kateri bi mati otroka lahko imela pravico do družinskih dajatev, ker je v skladu s to fikcijo treba šteti, da prebiva v Nemčiji, otrok pa živi v njenem gospodinjstvu, ni mogoče vnaprej izključiti, zlasti ob upoštevanju člena 68a Uredbe št. 883/2004.

- 22 Če se upošteva ta razlaga, se predložitveno sodišče sprašuje, ali člen 60(1), tretji stavek, Uredbe št. 987/2009 pomeni ovira za to, da se v zadevi v glavni stvari uporabi člen 64(2) EStG, v skladu s katerim lahko le tisti od staršev, v katerega gospodinjstvu živi otrok, zahteva otroški dodatek, ali pa je treba razlikovati med pravico, da se zahteva otroški dodatek – pravico, ki bi jo bilo mogoče priznati T. Trapkowskemu – in pravico do dejanskega prejemanja tega dodatka – pravico, ki bi bila izključno pridržana nekdanji ženi zadevne osebe, ker otrok živi z njo.
- 23 Nazadnje, če je člen 60(1), tretji stavek, Uredbe št. 987/2009 treba razlagati tako, da se pravica do družinskih dajatev prenese na tistega od staršev, ki prebiva na nacionalnem ozemlju, kadar prvi upravičenec do dajatve, ki prebiva v drugi državi članici, ni vložil zahteve, predložitveno sodišče sprašuje, po kakšnem obdobju je treba za prvega upravičenca šteti, da ni vložil zahteve.
- 24 V teh okoliščinah je Bundesfinanzhof prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje postavilo ta vprašanja:

„1. Ali je v primeru, kadar ima oseba, ki prebiva v državi članici (na nacionalnem ozemlju), pravico do otroškega dodatka za otroke, ki prebivajo v drugi državi članici (v tujini) z drugim zakoncem, od katerega je ločena od mize in postelje, treba uporabiti člen 60(1), drugi stavek, Uredbe št. 987/2009, zaradi česar fikcija – na podlagi katere je treba pri uporabi členov 67 in 68 Uredbe št. 883/2004 položaj celotne družine obravnavati tako, kot da bi vse zadevne osebe, zlasti kar zadeva pravico do vložitve zahtev za dajatve, spadale v ureditev zadevne države članice in bi v njej prebivale – povzročil, da ima pravico do otroškega dodatka izključno tisti od staršev, ki prebiva v drugi državi članici (v tujini), ker nacionalno pravo prve države članice določa, da ima, kadar je upravičenec več, pravico do dajatev tisti od staršev, v gospodinjstvu katerega živi otrok?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je v položaju, navedenem v prvem vprašanju, treba člen 60(1), tretji stavek, Uredbe št. 987/2009 razlagati tako, da ima tisti od staršev, ki prebiva v državi članici (na nacionalnem ozemlju), pravico do otroškega dodatka po nacionalnem pravu, ker drugi od staršev, ki prebiva v drugi državi članici (v tujini), ni vložil zahteve za otroški dodatek?

3. Če bi bilo treba na drugo vprašanje v položaju, navedenem v prvem vprašanju, odgovoriti, da nevrožitev zahteve tistega od staršev, ki prebiva v drugi članici Evropske unije, povzroči prenos pravice do otroškega dodatka na tistega od staršev, ki prebiva na nacionalnem ozemlju:

Po kolikšnem času je treba šteti, da tisti od staršev, ki prebiva v drugi državi članici Evropske unije, pravice do otroškega dodatka ne ‚ujeljavlja‘ v smislu člena 60(1), tretji stavek, Uredbe št. 987/2009, zaradi česar ta pravica pripade tistemu od staršev, ki prebiva na nacionalnem ozemlju?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

- 25 Za odgovor na vprašanja za predhodno odločanje je treba najprej ugotoviti, da oseba, kot je T. Trapkowski, ki je občasno zaposlena v državi članici, v tem primeru Zvezni republiki Nemčiji, in ima poleg tega v tej državi članici prebivališče, spada na področje uporabe Uredbe št. 883/2004 na podlagi njenih členov 2(1) in 11(3)(a).

- 26 Poleg tega se ne izpodbija, da zadevna dajatev iz postopka v glavni stvari, katere namen je omilitev bremena, ki izvira iz preživljanja otrok, spada pod pojem „družinske dajatve“ v smislu Uredbe št. 883/2004 (glej sodbi Offermanns, C-85/99, EU:C:2001:166, točka 41, in Lachheb, C-177/12, EU:C:2013:689, točka 35).
- 27 Iz člena 1(i)(1)(i) Uredbe št. 883/2004 glede pojma „družinski član“ tudi izhaja, da se nanaša na „vsako osebo, ki je opredeljena ali priznana za člana družine ali za člana gospodinjstva z zakonodajo, po kateri se zagotavljajo dajatve“.
- 28 V tem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da so v nemški zakonodaji natančneje opredeljene osebe, ki so upravičene do otroškega dodatka, ne da bi bil izrecno opredeljen pojem „družinski član“.
- 29 Vendar pa, kot je navedlo tudi predložitveno sodišče, se pravica do družinskih dajatev za otroke v skladu z nemškim pravom prizna obema od staršev, ki sta z otrokom v sorodu v prvem kolenu, ne glede na to, ali sta poročena.
- 30 Na tej podlagi to sodišče meni, da je treba zadevnega otroka iz postopka v glavni stvari kot tudi njegovo mater šteti za družinska člana T. Trapkowskega v smislu nemškega prava, kar zadeva pravico do družinskih dajatev.
- 31 Sodišče pa ni pristojno, da podvomi o taki ugotovitvi, ki izhaja iz nacionalnega prava, kot ga razlaga nacionalno sodišče (glej v tem smislu sodbo Slanina, C-363/08, EU:C:2009:732, točka 27).
- 32 Glede uporabe prednostnih pravil, določenih v členu 68(1) Uredbe št. 883/2004 v primeru prekrivanja, je treba spomniti, da za to, da bi bilo v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča mogoče šteti, da je v nekem primeru tako prekrivanje podano, ne zadostuje, da so take dajatve dolgovane v državi članici stalnega prebivališča zadevnega otroka in da se, vzporedno, zgolj utegnejo dolgovati v drugi državi članici, v kateri je zaposlen eden od staršev tega otroka (sodba Schwemmer, C-16/09, EU:C:2010:605, točka 52 in navedena sodna praksa).
- 33 Posledično, ker mati zadevnega otroka ni mogla zahtevati družinske dajatve na Poljskem, se ta prednostna pravila v zadevi v glavni stvari ne uporabijo.

Prvo vprašanje za predhodno odločanje

- 34 Predložitveno sodišče želi s prvim vprašanjem v bistvu izvedeti, ali je treba člen 60(1), drugi stavek, Uredbe št. 987/2009 razlagati tako, da bi fikcija iz te določbe lahko imela za posledico, da je pravica do družinskih dajatev priznana osebi, ki ne prebiva na ozemlju države članice, pristojne za izplačilo teh dajatev.
- 35 Za odgovor na to vprašanje je treba, prvič, spomniti, da fikcija iz člena 67 Uredbe št. 883/2004 učinkuje tako, da oseba lahko zahteva družinske dajatve za svoje družinske člane, ki prebivajo v drugi državi članici, ne tisti, ki je pristojna za izplačilo dajatev, kot če bi slednji prebivali v zadnjenavedeni državi članici.
- 36 Drugič, člen 60(1), drugi stavek, Uredbe št. 987/2009 določa, da se za uporabo zlasti Uredbe št. 883/2004 upoštevajo okoliščine celotne družine, kot če bi vse zadevne osebe imele stalno prebivališče v zadevni državi članici in bi zanje veljala zakonodaja te države članice, zlasti kar zadeva upravičenost posameznika do zahteve za družinske dajatve.
- 37 Tretjič, iz člena 60(1), tretji stavek, Uredbe št. 987/2009 izhaja, da kadar oseba, ki je upravičena zahtevati dajatve, ne uveljavlja svoje pravice, „drugi roditelj“ spada med osebe in institucije, ki so pristojne za vložitev zahteve za dodelitev teh dajatev.

- 38 Iz člena 67 Uredbe št. 883/2004 v povezavi s členom 60(1) Uredbe št. 987/2009 izhaja, na eni strani, da oseba lahko zahteva družinske dajatve za svoje družinske člane, ki prebivajo v drugi državi članici, ne tisti, ki je pristojna za izplačilo dajatev, in na drugi strani, da je možnost vložitve zahteve za družinske dajatve priznana ne le osebam, ki prebivajo na ozemlju države članice, ki mora izplačati družinske dajatve, temveč tudi vsem „zadevnim osebam“, ki lahko zahtevajo te dajatve, med katerimi so starši otroka, za katerega se dajatve zahtevajo.
- 39 Posledično, ker se starši otroka, za katerega se zahtevajo družinske dajatve, uvrščajo med „zadevne osebe“ v smislu člena 60(1) Uredbe št. 987/2009, ki lahko zahtevajo dodelitev teh dajatev, ni mogoče izključiti, da je lahko tisti od staršev, ki prebiva na ozemlju druge države članice, ne tiste, ki je zavezana izplačati te dajatve, oseba, ki ima pravico prejeti te dajatve, kadar so izpolnjeni vsi preostali pogoji, določeni v nacionalnem pravu.
- 40 Pristojni nacionalni organ pa je pristojen za to, da določi osebe, ki imajo v skladu z nacionalnim pravom pravico do družinskih dajatev.
- 41 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba člen 60(1), drugi stavek, Uredbe št. 987/2009 razlagati tako, da ima lahko fikcija iz te določbe za posledico, da se pravica do družinskih dajatev prizna osebi, ki ne prebiva na ozemlju države članice, pristojne za izplačilo teh dajatev, kadar so izpolnjeni vsi preostali pogoji za dodelitev teh dajatev, določeni v nacionalnem pravu, kar mora ugotoviti predložitveno sodišče.

Drugo vprašanje za predhodno odločanje

- 42 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 60(1), tretji stavek, Uredbe št. 987/2009 razlagati tako, da tisti od staršev otroka, za katerega se dodelijo dajatve, ki prebiva v državi članici, ki je zavezana izplačati te dajatve, pridobi pravico do teh dajatev, ker drugi od staršev, ki prebiva v drugi državi članici, ni vložil zahteve za družinske dajatve.
- 43 Za odgovor na to vprašanje je najprej treba spomniti, da uredbi št. 987/2009 in 883/2004 ne določata oseb, ki imajo pravico do družinskih dajatev, četudi določata pravila, na podlagi katerih je mogoče določiti osebe, ki lahko zahtevajo te dajatve.
- 44 Osebe, ki imajo pravico do družinskih dajatev, se namreč – kot jasno izhaja iz člena 67 Uredbe št. 883/2004 – določijo v skladu z nacionalnim pravom.
- 45 Poleg tega je treba poudariti, da člen 60(1), tretji stavek, Uredbe št. 987/2009 določa, da če oseba, ki je upravičena zahtevati dajatve, ne uveljavlja svoje pravice, morajo pristojni organi držav članic upoštevati zahteve za dodelitev teh dajatev, ki jih vložijo osebe ali organi iz te določbe, med katerimi je „drugi roditelj“.
- 46 Prvič, iz besedila in sistematike člena 60(1) Uredbe št. 987/2009 je razvidno, da je treba razlikovati med vložitvijo zahteve za družinske dajatve in pravico prejeti izplačilo teh dajatev.
- 47 Drugič, iz besedila tega člena prav tako izhaja, da zadostuje, da ena od oseb, ki so upravičene zahtevati družinske dajatve, vloži zahtevo za dodelitev teh dajatev za to, da je pristojni organ zavezan obravnavati to zahtevo.
- 48 Vendar pravo Unije ne preperečuje, da tak organ pri uporabi nacionalnega prava ugotovi, da je oseba, ki je upravičena do teh družinskih dajatev za otroka, druga oseba od tiste, ki je vložila zahtevo za dodelitev teh dajatev.

- 49 Zato ni pomembno, kateri od staršev se na podlagi nacionalnega prava šteje za osebo, ki je upravičena do teh dajatev, kadar so izpolnjeni vsi pogoji za dodelitev družinskih dajatev za otroka in se te dajatve dejansko dodelijo (glej v tem smislu sodbo Hoever in Zachow, C-245/94 in C-312/94, EU:C:1996:379, točka 37).
- 50 Iz navedenega izhaja, da je treba člen 60(1), tretji stavek, Uredbe št. 987/2009 razlagati tako, da ni treba, da tisti od staršev otroka, za katerega se dodelijo dajatve, ki prebiva v državi članici, ki je zavezana izplačati te dajatve, pridobi pravico do teh dajatev, ker drugi od staršev, ki prebiva v drugi državi članici, ni vložil zahteve za družinske dajatve.
- 51 Glede na odgovor na drugo vprašanje za predhodno odločanje na tretje vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

- 52 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Člen 60(1), drugi stavek, Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti je treba razlagati tako, da ima lahko fikcija iz te določbe za posledico, da se pravica do družinskih dajatev prizna osebi, ki ne prebiva na ozemlju države članice, pristojne za izplačilo teh dajatev, kadar so izpolnjeni vsi preostali pogoji za dodelitev teh dajatev, določeni v nacionalnem pravu, kar mora ugotoviti predložitveno sodišče.
2. Člen 60(1), tretji stavek, Uredbe št. 987/2009 je treba razlagati tako, da ni treba, da tisti od staršev otroka, za katerega se dodelijo dajatve, ki prebiva v državi članici, ki je zavezana izplačati te dajatve, pridobi pravico do teh dajatev, ker drugi od staršev, ki prebiva v drugi državi članici, ni vložil zahteve za družinske dajatve.

Podpisi